

M. A. ULJANOVALLE

10/V. 98.

Rakas äiti, vihdoin luokseni saapui vieraitakin. He saapuivat illalla toukokuun seitsemäntenä ja juuri samana päivänä satuin lähtemään metsästämään, joten he eivät tavanneet minua kotoa. Havaitsin, että Nadezhda Konstantinovna ei ole aivan terveen näköinen — hänen pitää ryhtyä täällä hoitamaan terveyttään paremmin. Minusta taas Jelizaveta Vasiljevna sanoi: „Ah, kuinka olette lihonut!” — kuten näet, se on sellainen lausunto, jota parempaa ei tarvita!

Kovin surullista vain on, että Mitjasta he eivät tuoneet mitään hyviä uutisia!

Sain heidän mukana lähettämäsi kirjeen sekä 20/IV päivätyn kirjeesi. Suuri merci lähettämistäsi tavaroista. Tulossa olevista kirjoista N. K. sopi jo Minusinskissa, ja uskon saavani ne pian ja vaivattomasti. Ehkä tuon ne sieltä itse, sillä aion käydä „kaupungissa”.

Laivoista. Laiva toi N. K:n vain Sorokiniin saakka (noin 70 virstaa Minusinskista); Krasnojarskissa he odottivat viikon. Vesi on vielä matalalla, tulva-aika alkaa likimain touko- ja kesäkuun vaihteessa. Minusinskista Shushiin on 55 virstaa. Täkäläiset laivat kulkevat epäsäännöllisesti. aikataulua ei ole, mutta yleensä purjehduskauden alettua ne tulevat luultavasti kulkemaan enemmän tai vähemmän säännöllisesti ja ilman tavattoman suuria myöhästymisiä. Haluaisin kovasti, että voisit saapua tänne — kun vain vapauttaisivat Mitjan pikemmin.

Niin, Anjuta kyseli minulta, ketä kutsun häihin: kutsun teidät kaikki, en vain oikein tiedä, ehkä kutsu on parempi lähettää sähköitse!! Kuten tiedät, N. K:lle pantiin tragikoomillinen ehto: ellei hän mene *viipymättä* (sic!)

avioliittoon, niin takaisin Ufaan. En ole lainkaan halukas sallimaan sitä, ja siksi olemme alkaneet jo „puuhat” (lähettäneet ennen muuta pyynnön niiden asiapapereiden lähettämisestä, joita ilman ei vihitä)¹⁵², jotta ehtisimme vihityttää itsemme ennen paastoa (*ennen* pietarinpaastoa): sallittaneen toivoa, että ankara esivalta katsoo sen riittävän „viivyttelämättömäksi” avioliiton solmimiseksi?! Kutsun tesiläiset (he jo kirjoittavat, että tarvitsenhan minä todistajia) — toivon, että heidät lasketaan.

Terveiset kaikille teille.

Suutelen sinua hellästi. Sinun V. U.

Niin, olin vähällä unohtaa. Nadja sanoi minulle, että minulle lähetettiin filosofian kirjoja ja että ne olivat menneet ohi jonnekin Irkutskiin päin. Miksi en ole kuullut siitä *kertaakaan* mitään?? Onko jokin kirje hävinnyt? Pyydän Anjuttaa selvittämään, mistä on kysymys.

*Lähetetty Shushenskojen kylästä
Moskovaan*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 4. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan